

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 2T/19/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1315010105
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 08. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Fitt
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2015:1315010105.1

Rozhodnutie

Okresný súd Bratislava III v Bratislave, pred samosudcom JUDr. Romanom Fittom na hlavnom pojednávaní konanom dňa 24.08.2015 takto

r o z h o d o l i :

Obžalovaný E. P., nar. XX.XX.XXXX v A., trvale bytom T., Q.Á. X, na slobode, vodič kamiónovej dopravy

s a u z n á v a z a v i n n é h o , ž e

ako zamestnancovi spol. V&V Transport s. r. o., so sídlom Mierová 64, Bratislava, vodič kamiónovej dopravy, mu bola zverená platobná karta na úhradu mýtnych poplatkov v zahraničí, ktorú zneužil tým spôsobom, že dňa 11.08.2014 v presne nezistenom mieste v Českej republike z nej vybral finančnú hotovosť vo výške 46,85 € a dňa 13.08.2014 hotovosť vo výške 236,62 €, následne v dňoch 18.08.2014 a 19.08.2014 na presne nezistenom mieste vo Veľkej Británii z nej vybral finančnú hotovosť vo výške 37,49 € a 85,10 € a dňa 23.08.2014 z nej vykonal výber v hotovosti v Českej republike vo výške 11.000,- Czk (395,61 €), pričom takto vykonané výbery si ponechal pre vlastnú potrebu a poškodenej spoločnosti ich do dnešného dňa nevrátil, čím takto svojím konaním spôsobil spol. V&V Transport s. r. o. škodu vo výške 801,67 €

t e d a

- si prisvojil cudziu vec, ktorá mu bola zverená

č í m s p á c h a l

- prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1 Tr. zákona

Z a t o s a

o d s u d z u j e

Podľa § 213 ods. 1 Tr. zákona, s poukazom na § 38 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák., k trestu odňatia slobody v trvaní 10 (desať) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. sa obvinený pre výkon trestu zaraďuje do Ústavu pre výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. zák., sa obvinený zaväzuje k náhrade škody voči poškodenej spol. V&V Transport s.r.o. so sídlom Mierová č. 64, Bratislava vo výške 801,67 €.

o d ť o v o d n e n i e :

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom zástupcu poškodenej spoločnosti O. R., obžalovaného E. P., oboznámením sa so spisovým materiálom na vec sa vzťahujúceho a zistil skutkový stav zhodný s výrokovou časťou tohto rozhodnutia.

Na hlavnom pojednávaní, ktoré súd začal s prejednaním trestnej veci dotazom u procesných strán, to je u prokurátora a u obžalovaného a zistil, že nemali záujem s poukazom na § 253 ods.3 Tr. poriadku uzavrieť dohodu o vine a treste.

Obžalovaný E. P. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení a po poučení o možnosti urobiť vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 Tr. poriadku učinil vyhlásenie, že sa cíti byť vinný zo žalovaného skutku.

Vzhľadom na uvedené vyhlásenie obžalovaného, mu boli súdom položené otázky v zmysle § 333 ods. 3 písm.) c), d), f) g) a h) Trestného poriadku, na ktoré odpovedal nasledovne:

1) Obžalovaný na otázku, či rozumie tomu, čo tvorí podstatu skutku, ktorý je mu kladený za vinu, odpovedal : áno.

2) Na otázku, či bol poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, možnosti, zvoliť si obhajcu a radiť sa s ním o spôsobe obhajoby, obžalovaný udal : áno.

3) Obžalovaný na otázku, či rozumie právnej kvalifikácii skutku, uviedol : áno,

4) Na otázku, či bol oboznámený s trestnou sadzbou za tento trestný čin, udal: áno.

5) Na otázku či sa priznal dobrovoľne a priznal vinu dobrovoľne za tento skutok, obžalovaný udal : áno.

S poukazom na vyššie uvedené prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava III a rovnako tak aj zástupca poškodenej spoločnosti v zmysle § 257 ods. 5 Trestného poriadku navrhli súdu, aby prijal vyhlásenie obžalovaného E. P..

Súd prijal vyhlásenie obžalovaného E. P., nar. XX.XX.XXXX o vine a vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v ktorom obžalovaný priznal spáchanie skutku sa nevykoná a obmedzil vykonanie dokazovania iba na okolnosti majúce vplyv na druh a výšku uloženého trestu.

Súd s poukazom na ustanovenie § 122 ods. 10 Trestného zákona vyhodnotil konanie obžalovaného ako prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1 Tr. zákona, vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaný si prisvojil cudziu vec, ktorá mu bola zverená, čím naplnil po objektívnej stránke skutkovú podstatu prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1 Tr. zákona.

Zo subjektívnej stránky súd konanie obžalovaného vyhodnotil ako konanie v priamom úmysle v zmysle § 15 písm. a) Tr. zákona, pretože chcel spôsobom uvedeným v trestnom zákone ohroziť alebo porušiť záujem, ktorý tento zákon chráni.

Obžalovaný je usvedčovaný zo spáchania skutku nielen vlastným vyhlásením, na základe ktorého sa doznal k spáchaniu skutku, ale aj výpoveďou zástupcu poškodenej spoločnosti O. R., ale aj nazhromaždenými listinnými dôkazmi, ktoré boli produkované už v štádiu prípravného konania.

Pri hodnotení osoby obžalovaného E. P. súd zistil, že tento nebol doposiaľ priestupkovo prejednávaný.

Z odpisu registra trestov vyplýva, že obžalovaný bol doposiaľ jedenkrát súdne trestaný a to trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava IV, sp. zn. 2T 39/2013 zo dňa 21.03.2013, právoplatným dňom 24.10.2013, za prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1 Tr. zákona k trestu odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov, so skúšobnou dobou v trvaní 1 rok do 24.10.2014. Zároveň bol obžalovanému uložený aj trest zákazu činnosti hmotnej zodpovednosti na dobu 1 rok.

Pri rozhodovaní o druhu trestu a jeho výške vychádzal súd z ustanovení § 34 Tr. zákona prihliadnúc na poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, pričom v danej veci vzhliadol jednu priťažujúcu okolnosť taxatívne vymedzenú v ustanovení § 37 písm. m) Tr. zákona a to, že obžalovaný bol už za trestný čin stíhaný a jednu poľahčujúcu okolnosť taxatívne vymedzenú v ustanovení § 36 písm. l) Trestného zákona a to, že spáchanie skutku priznal a úprimne oľutoval. Vzhľadom na skutočnosť, že priťažujúce a poľahčujúce okolnosti boli v rovnováhe, súd ukladal trest obžalovanému v rámci zákonnej trestnej sadzby, bez toho, že by túto nejakým spôsobom modifikoval. Súd zobral do úvahy osobu obžalovaného, spôsob spáchania trestného činu a okolnosti, za ktorých ku spáchaniu trestného činu došlo a dospel k záveru, že obžalovanému uložil trest odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov, pre výkon ktorého ho zaradil s poukazom na ustanovenie § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona, nakoľko ešte nebol vo výkone trestu odňatia slobody v posledných 10 rokoch, do ústavu pre výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Súd v zmysle § 287 ods. 1 Trestného poriadku zaviazal obžalovaného k náhrade škody voči poškodenej spoločnosti V&V Transport s. r. o., so sídlom Mierová 64, Bratislava, nakoľko súd o výške spôsobenej škody nemal žiadne pochybnosti.

Podľa názoru súdu je trest, ktorý bol uložený obžalovanému adekvátny k okolnostiam predmetnej veci a plní svoj účel trestu, tak ako to má na mysli ustanovenie § 34 ods. 1 Tr. zákona.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho vyhlásenia na Krajský súd v Bratislave cestou Okresného súdu Bratislava III.